

פניני משה

הדלקת-נרות

י-ם-----6:59

ב"ב-----7:16

צאת שבת

י-ם-----8:14

ב"ב-----8:17

ר"ת-----8:51

דברי תורה לפרשת דברים-שבת חזון

אז"אלה הדברים אשר דבר משה...בעשתי עשר חודש באוחד לוודע דבר משה אל כל ישראל... בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת." שלוש פעמים חוזר

ונזכר דיבורו של משה רבנו לבני ישראל בחמשת הפסוקים הראשונים: "אשר דבר משה" "דבר משה אל כל ישראל" "והואיל משה באר" לפי שחמשת הפסוקים הראשונים מהווים הקדמה לתוכנו של כל ספר דברים. ספר זה מחולק לשלושה חלקים. החלק הראשון הוא מהתחלה הספר ועד פרק ה' שבפרשת ואתחנן שמכיל דברי מוסר ותוכחה, החלק השני הוא מפרק ה' מתחילות עשרת הדברות עד פרק כ"ז פסוק ט' בפרשת כי תבוא שמכיל את מצוות התורה, והחלק השלישי הוא מכאן ואילך עד סוף הספר שמכיל את הברכות והקללות. "אלה הדברים אשר דבר משה" היינו החלק הראשון, שהם דברי המוסר והתוכחה, ולכן נזכרים כאן החטאים בקיצור ובדרך רמז. "דבר משה אל כל ישראל ככל אשר צוה ד' אותו אליהם" היינו החלק האמצעי המכיל את מצוות ה'. ו"הואיל משה באר את התורה הזאת" היינו החלק האחרון של הברכות והקללות. ואכן גם שם נאמר לפני הברכות והקללות "וכתבת את דברי התורה הזאת באר היטב" לפי שזהו באור כללי על קיום המצוות. {הגה"ק ר' אליהו מוילנא- הגר"א זי"ע}

ב} "הואיל משה באר את התורה הזאת" "הואיל" אותיות "אליהו" שכשם משה רבנו הסביר לנו את התורה כך אליהו הנביא לעתיד לבוא יסביר לנו את התורה.

לשבת חזון

ג} איתא בתפארת שלמה זז"ל בפרשת בחוקותי: "אז תרצה הארץ את שבתותיה" הנראה לפרש כוונת הכתוב להורות גודל מעלת יום השבת בזמן הגלות כשבא יום השבת יש שמחה לפני השם יתברך ב"ה יותר מבזמן שבהמ"ק היה קיים, משום דבשבת קודש נעשה היחוד למעלה גם בזמן הגלות כי הוא קביעא וקיימא ובימי החול כביכול גם הקב"ה בגלות ע"ד "עמו אנכי בצרה" א"כ כשבא יום שבת יש לו להשי"ת שמחה גדולה שנעשה הייחוד ויוצא מהגלות. אבל בזמן שבהמ"ק היה קיים היה הייחוד גדול במעלה יותר א"כ לא היה שמחה להשי"ת כל כך. זז"פ "אז" בזמן הגלות תרצה הארץ את שבתותיה הם השבותים המה לרצון לפני הקב"ה בשמחה גדולה. כמ"ש רב לך שבת בעמק הבכא. ימי בין המצרים בין י"ז בתמוז לתשעה באב המה עמק הבכא ואז "רב לך שבת" יום השבת קודש בימי בין המצרים הוא יותר גדול מכל ימות השנה. מפני שבימי החול גדול הצער לכן בש"ק נתרבה השמחה למעלה כמ"ש "ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו". הגם שבני ישראל המה בצער אבל להשם יתברך אין לו בש"ק שום צער כלל. העולה מזה שעל כל אחד ואחד מבני ישראל להיות בשבת קודש בשמחה כי עיקר הצער של בני אדם צריך להיות על גלות השכינה שהוא בחול עמנו בגלות. אך בש"ק שיש לשכינה הקדושה ג"כ שמחה. ממילא אף אנו יש לנו לשמוח ביום ש"ק כי בזה אנו גורמים למעלה שמחה יותר להשם יתברך ב"ה אם אנו בשמחה.

גוט שבת, שבת שלום

ידידכם

משה יוסף סג"ל